

På familiesammenføringsregulområdet har vi jo lavet et meget fint notat. Vi har fået en gennemgang, hvor man kigger på, hvordan det her forslag er i overensstemmelse med samtlige landes vilkår på forskellige områder.

Og der er nogle områder, bl.a. det med ret til familiesammenføring, hvor lang tid man skal have været i landet for at kunne gøre det, hvor forslaget adskiller sig markant fra det danske forslag. Der er andre områder, hvor vi ikke egentlig, havde jeg nær sagt, toner frem på den måde, men kører i den anden retning.

Det, jeg siger, er, at den melding, jeg har forstået, der er med hensyn til de foreløbige forhandlinger, der har været på familiesammenføringsområdet, går i retning af, at landene ikke helt er indstillet på at følge det her forslag. Og det, vi går efter, er, at vi da gerne vil have nogle fælles regler, der tilnærmelsesvis ligner vore egne, lige så vel som vi gør på andre områder. Det er jo det, det går ud på.

Den situation, vi kommer til at stå i til sidst med hvert enkelt forslag og forslagene som helhed, bliver: Vejer det tungest for os at holde os uden for det her, eller vejer det tungest, at vi får en parallelaftale med den pakke, vi i givet fald kan aftale med de andre? For de andre vil næppe acceptere, at vi kun plukker et enkelt eller to eller tre forslag ned fra hylden.

Det er den situation, vi er i, og derfor skal vi varetage danske interesser bedst muligt i hvert enkelt forslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil det sige, at vi ikke kan få at vide, hvad Socialdemokratiet mener punkt for punkt om dette arbejde, som er inden for EU, så længe ikke alle forslagene ligger foran os og vi kan se det sådan i en samlet pakke? Det var da en forunderlig måde at se på det på. Der var da ingen problemer tidligere – i hvert fald her i sen vinteren – med at forholde sig til enkeltpunkter.

Må jeg bede hr. Claus Larsen-Jensen meddele heroppefra, om han er citeret korrekt i Politiken den 7. februar om holdninger til familiesammenføringsforslaget, hvor han så i øvrigt ud fra en generel vurdering siger følgende: »I den praktiske verden er der ingen mulighed for, at vi adskiller os voldsomt fra de øvrige EU-lande. Hvis vi er mere lempelige, kommer det til at virke som en magnet på flygtninge og indvandrere, og hvis vi er skrappe, bliver det betragtet som hamrende usolidarisk af de andre lande«.

Altså det citat og det, vi har hørt her i dag, betyder jo, at vi må tro, at Socialdemokratiets holdning er, at Danmark skal lægge sig fladt ned og tilslutte sig. Og hvis det er det, Socialdemokratiet i dag vil formulere som respekt for forbeholdet, så synes jeg godt nok, vi er langt ude.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Der er netop ikke nogen, der lægger sig fladt ned. Vi følger tæt og detaljeret i Europaudvalget, i de øvrige respektive udvalg i Folketinget, i regeringen – alle steder, hvor vi overhovedet kan – hvad der sker udviklingsmæssigt på området. Og vi prøver i det omfang, det er muligt med vores tilstedeværelse ved møder, hvor vi sådan set ikke har samme status som de 14 andre, at påvirke det slutresultat, der kommer, så stærkt som vi overhovedet kan.

Og det, jeg har sagt til – jeg tror, hr. Kristian Thulesen Dahl refererede til Politiken – består jo sådan set bare i at kunne konstatere, at hvis 14 nabolande rundt om os vedtager fælles regler, så vil det påvirke os og resten af Europa uden for de 14 lande enormt. Det vil også gælde Norge, det vil gælde Island osv., og derfor vil vores variationsmulighed for at have andre regler være yderst begrænset.

Det kan man lide eller ej, men det er en kendsgerning i den virkelige verden, og derfor må vi i sidste ende gøre op med os selv, hvad loddet skal falde ud til fordel for.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Flygtninge- og indvandrerpolitik i Danmark og tilstedeværelsen af de mange udlændinge her i landet er med rette et spørgsmål, som den danske befolkning er meget optaget af. Flygtninge- og indvandrerspørgsmålet er et emne, der i årevis har været genstand for drøftelse og initiativer.

Flygtninge- og indvandrerspørgsmål kan efter Venstres opfattelse kun løses ved en samlet politik i Europa. Den politik har Danmark desværre ikke større indflydelse på. Forbeholdet betyder nemlig, at det er de øvrige lande i EU-samarbejdet, der bestemmer, om Danmark overhovedet kan deltage i forberedelsen af retsakter, medmindre det er en følge af Schengenreglerne.

Det betyder altså, at der er en lang række sager på dette vitale EU-område, hvor Danmark